

Folkeviser Valravnen

Ravnen flyver om aftenen,
Om Dagen han ikke maa;
Den skal have den **kranke** lykke,
Den gode kan ikke faae.

Men raven flyver om Aftenen.

1
Det var Jomfru Ermelin,
Hun **ganger** sig ud ad by;
Seer hun der den vilde Valrav
Flyve saa høit ved Sky

Men Raven flyver om Aftenen.

2
"Hør du, vilde Valrav,
Og flyv du neder til mig!
Al min **lønlige** Sorrig
Den vil jeg sige for dig.

Men Raven flyver om Aftenen."

3
"Min fader gav mig en **Fæstemand**
Han maatte vel være min Lige;
Min Stedmoder hanom forsende
Til Østerkongens Rige

Men Raven flyver om Aftenen.

4
"Hør du, liden Ermelin
Og kjære Søster min:
Hvad gode Gave giver du mig,
Om jeg flyer dig Fæstemand din?"

5
"Det hvide Sølv, det røde Guld,
Det vil jeg dig give;
Jeg beder dig, du vilde Ravn,
Du skil mig ved den **Kvide**

6
"Hør du, Jomfru Ermelin,
Jeg vil have en anden Gave:
Den første Søn, I sammen faaer,
Den saa vil jeg have!"

7
Lagde hun paa sin hvide Hand
Hans sorte Ravneklo:
Hun **jætte** hanom sin første Søn,
Det **sor** hun paa sin Tro.

8
Tog han Jomfru Ermelin,
Sætte hende paa sin Bag,
Han førde hende over hende over det Hav
Alt med saa meget Umag.

9
Det var vilden Valrav,
Han sættes paa de **Tinde**:
"Du glæd dig, Jomfru Ermelin:
Din Fæstemand er her inde!"

10
Ud kom **bolde** Hr. Nilus
Med Sølvkar paa hviden Hand:
"Værer velkommen, Jomfru Ermelin,
Til disse fremmede Land!"

11
Drukke de deres Bryllup
Med Glæde og megen Ro;
Fyrretyve Uger derefter
Hun fødte en søn saa fro.

12
Der kom flyvend den vilde Ravn,
Han sættes paa de Tinde:
"Hvad du mig sor, Fru Ermelin,
Det drages dig vil til Minde!"

13
"Tager I nu min liden Søn,
Svøber i hannom i **Lin**;
Fanger i hannom den vilde Ravn,
Han seer aldrig Moder sin."

14
Saa bar de ud det lidele Barn
Som laa paa Moderen og diede;
Der græd Alle i Huset var,
De bar stor Angest og Kvide.

Folkeviser Valravnen

15

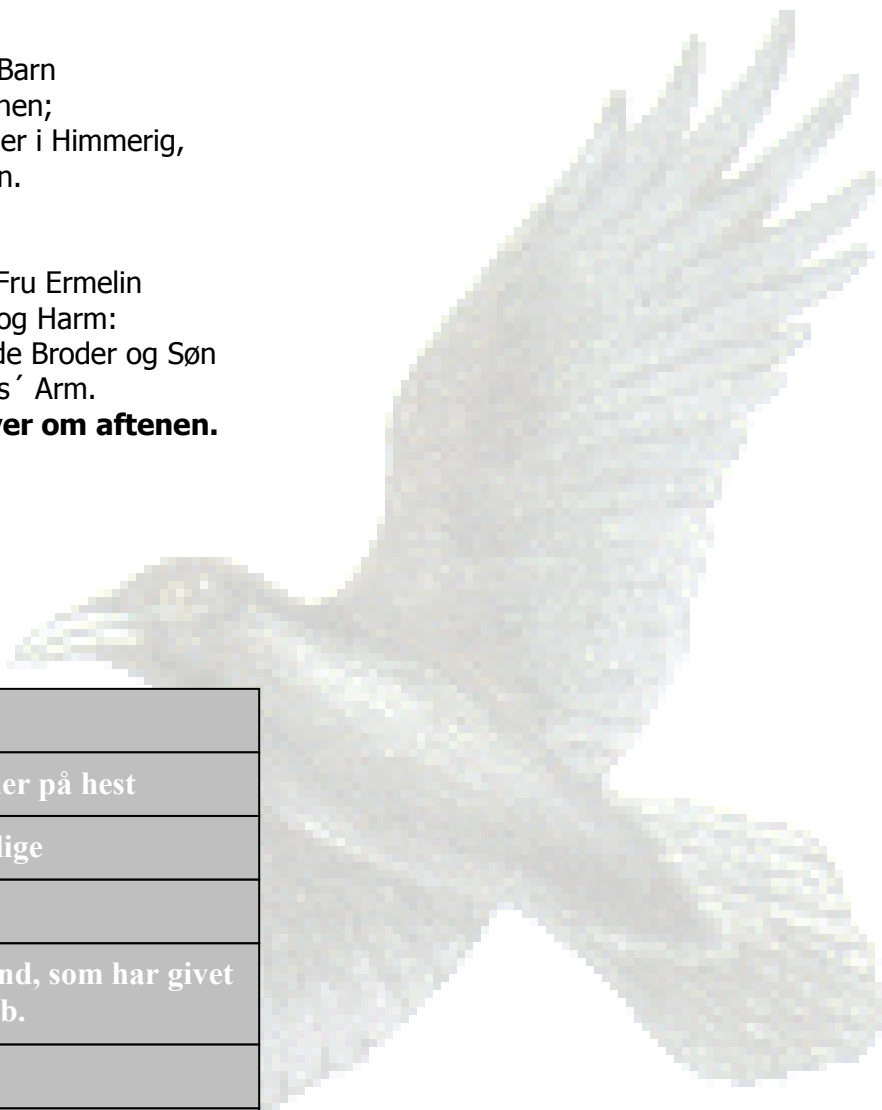
Den Ravn slog hannom igjennem Bryst,
Drak halvt hans Hjerteblod;
Saa blev han til saa herlig en Ridder:
Fru Ermelins Broder god.

16

Førde de det lidet Barn
Til Helsensvandet hen;
De bad til Gud Fader i Himmerig,
Saa fik det Liv igjen.

17

Nu haver skjønne Fru Ermelin
Forvundet Angest og Harm:
Nu haver hun baade Broder og Søn
Og sover i Hr. Nilus' Arm.
Men Ravn flyver om aftenen.

kranke = onde
ganger = går, rider på hest
lønlige = hemmelige
sorrig = sorg
fæstemand = mand, som har givet løfte om ægteskab.
kvide = sorg
jætte = lovede
sor = sværgede
tinde = på toppen af et bjerg
bolde = stærk eller tapper
lin = stof eller linned